

عنوان مقاله:

بررسی علل شکل گیری حاشیه نشینی در شهرها

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

خدیجه ناروئی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

پدیده حاشیه نشینی پدیده ای شهری است که با توجه به رشد شهرنشینی بی رویه در جهان، ایران و وجود مهاجرت های روستا - شهری شکل گرفته و گسترش یافته است، حاشیه نشینی به عنوان برهم زنده تعادل فیزیکی شهرها، نشان دهنده توسعه ناموزون شهری و منطقه ای است و دغدغه بسیاری از متخصصین شهری، جامعه شناسان، معماران و غیره بوده ضمن اینکه حاشیه نشینی به عنوان عامل عدم تعادل فضایی توزیع جمعیت، مشکلات متعددی را برای کشور به وجود آورده است. این پدیده در بعضی از جوامع، معلول کشش طبیعی قطب های صنعتی، شغلی، رفاهی و اداری است و در بعضی دیگر از جوامع، بیکاری و فقر عامل آن است. از طرفی وجه مشخصه شهرنشینی جهان سومی، ناموزونی و نابرابری است. اشاعه قابل توجهی از ثروت و از سوی دیگر اقلیت هایی که در فقر زندگی می کنند، از ناکامی های خط مشی شهری قلمداد می شوند. حاشیه نشینی از پیامدهای توسعه ناهمسو و بد ریخت در نظام شهرنشینی است. کاربری های شهری در قشر بندی اجتماعی و اقتصادی تاثیر گذار است و وقتی حاشیه نشینان خود را ناتوان از بهبود موقعیت اقتصادی - اجتماعی خویش احساس کردند، نوعی محرومیت در آنها بوجود آمده و آنها را به ارتکاب جرائم اجتماعی وادار کرده است. در تحقیق حاضر به تحلیل و بررسی مفاهیم حاشیه نشینی و پیشینه آن و نیز در ادامه با در نظر گرفتن اهمیت موضوع با روش تحلیلی- توصیفی و بر اساس داده ها و اطلاعات بدست آمده از مطالعات منابع کتابخانه ای، اسناد، مقالات و نوشته های مربوطه به این امر به عنصر شناسی و ارزیابی ابعاد و مباحث مربوط به علل شکل گیری حاشیه نشینی پرداخته است.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، شهرنشینی، مهاجرت، اسکان غیررسمی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427682>

